

Oldefar, Carl Johan Amando Niebuhr's journal.

(Af Hanne Olsen)

Carl Johan Amando Niebuhr er min oldefar. Han blev født 23. maj 1866 i København og døde på Sct. Hans Hospital, Roskilde 8. marts 1904. Faderen, Johann Wilhelm August Niebur, var cigarmager og kom fra Schwerin, Mecklenburg. Han blev gift med Maren Kirstine Clausdatter i Klosterkirken i Nykøbing F. den 7. maj 1855. De flytter til København i begyndelsen af 1860'erne.

Journalnotater fra Sankt Hans Hospital.

En broder til Pt. Har i Sindsforvirring druknet sig, i øvrigt synes der ikke at være forekommet Sinds- eller Nervesygdomme i hans nærmeste slægt, der dog for Faderens Vedkommende – Pt. er uægte barn – er ham ubekendt. Hans moder havde 5 børn udenfor Ægteskab med hans fader, et sjette uægte barn med en anden mand. Faderen forlod Konen og Børnene og rejste til Tyskland, da Pt. var 5-6 Aar gl., og der er siden ikke hørt fra ham. Pt. blev nu opdraget i meget fattige Kaar, fik mange prygl af sin Moder. Efter Konfirmationen blev han sat i Blikkenslagerlære, men blev allerede efter ½ Aars Forløb paa Gr. Af et Tyveri af noget Tin sendt til Landerupgaard, hvor han var 1 Aar. Derefter tjente han paa Landet, var 3 Aar i samme Plads. Han har aftjent sin Værnepligt ved Husarerne, blev her straffet med 20 dages Vand og Brød for Desertion, senere 5 Dages mørk Arrest for Drukkenskab. I Tjenesten lærte han at drikke og har siden drukket ret stærkt, naar han ikke var forhindret deri ved at sidde i Fængsel. Efter afsluttet Militærtjeneste er han straffet først med Vand og Brød for et Tyveri, dernæst med 15. Mdr. Forbedringshus for et andet Tyveri og endelig med 4 Aars Tugthus for Indbrudstyverier, hvorfra han løslodes sidste 1ste. November.

Kom nu på Ladegaarden, stjal atter og kom i Arrest (V. Fængsel) hvor Sygdommen erkendtes. Han har været gift, konen skal være død i 96, i hvert Fald var han da (fra Vridsløse, hvor han dengang sad) inde i Kbh. for at tage afsked med hende på Dødslejet, saaledes fortæller han. Der var 2 Børn i dette Ægteskab, de lever og er raske, saavidt han ved. Selv har han engang i 90'erne, haft en Hæmoptyse? sammen med blodig Diarrhe, for hvilket han laa paa St. Johannesstiftelsen, i øvrigt ingen alvorlig sygdom. Han benægter Syphilis, indrømmer Gonorrhoea. Hans nuværende Sygdom synes at være begyndt sidste Sommer, idet han angiver, at de Vrangforestillinger, hvoraf han nu er opfyldt, "gik op for ham" paa denne Tid, dels dannede ved "Beziehung Wahn", "Det stod i avisen", dels vist nok ved Hallucinationer. Inde paa Ladegården talte de andre alle sammen om hans Affærer. Om hans Tilstand paa Vestre Fængsel har Fængselslægen meddelt til K.H., at han i 17 Dage havde været hallucineret paa Syn og Hørelse. Det begyndte med Angst for at Væggen skulle falde over ham, senere hørte han, at han ikke maatte spise Maden, at han skulle halshugges, "Fanden talte om at hente ham". Han fik kun ringe søvn trods Narcoticum.

3/1 1903 indlagdes han paa K.H. VI. (Kommunehospitalet).

Røbede her straks nogen sygdomserkendelse: Hallucinationerne var "noget forkert inde i Hovedet", var i øvrigt forbeholden i sine Udtalelser. Senere kom han frem med, at hans Kone nok ikke var død, men levede sammen med en Kæreste, at hun ogsaa havde været på Hospitalet, men ikke vilde gaa ind. Var forøvrigt under Opholdet den næste Tid dygtig hallucineret og urolig. Det blev ham forbudt at spise, han skulde i Helvede, klædte sig derfor fuldstændig af, knælede og bad Jesus beskytte ham. Stillede sig ved vinduet og truede ud i Luften, Stemmerne kaldte ham Tyveknægt. Mod slutningen noget roligere, sov godt paa Chloral. Røbede ingen systematiserede vrangforestillinger.

Han overflyttes 27/1 03 til St. H. H. (Sankt Hans Hospital) hvor han er e.l. paa Afd. 3. Han har været rolig, sovet godt, som Regel spist godt, kan dog gøre lidt Vanskelighed, "fordi maden ikke er betalt". Har klaget over, at det regnede ned i Sengen til ham med Lus. Ved Undersøgelsen 31/1 03 er han klar, svarer adæquat. Han har opfattet at Stedet hedder St. H.H., men tror, at det ligger i Kbh. ude ved Ladegaarden. Datoen angiver han uden Betænkning, med stor Præcision til Torsdag (i stedet for Lørdag) d. 12. Marts 1903.

Hans Hukommelse for hans tidligere Liv er god nok, også m.H.t. Tidsangivelser og Navne, men for den senere Tid har den Fejl. Han mener, at han har været 14 Dage her og 3 Mdr. paa K. H.. Han er stadig hørelshallucineret, Stemmerne skriver sig fra Lemmerne paa Ladegaarden, som ligger her i Nærheden. De beskæftiger sig med hans Affærer, men insulterer ham ikke og han tager dem det ikke ilde op. Han har en Del Vrangforestillinger, til dels systematiserede. Han har læst om Naturforskeren Carsten Niebuhr og har da opdaget at hans Fader var en Ætling af denne og altså "af Adelslæggt". Faderen er nu, "som der har staaet i Aviserne" død i Tyskland og har efterladt sig 3 Millioner Kroner. Heraf skulde han have 1, men en Fjende, han har, en gl. Skolekammerat ved Navn Martinus, har tilegnet sig hans Daabs- og Konfirmationsattest og hævet Pengene i hans Navn. Det kan man bare spørge Ladegaardslemmerne om, de ved Besked med hele Historien. Han har nogle hypokondre Forestillinger om at have Ild i Maven, hvilket han ogsaa mener sig paaført af Martinus. Hans Kone er ikke, som han tidligere troede, død, hun lever i Kbh. med en anden Mand, det opdagede han, da han efter sin Løsladelse fra Horsens kom til Kbh., men hvorledes denne Opdagelse fandt sted, kan han ikke oplyse, skønt han paastaar, at han har besøgt Parret i deres Hjem, hvor hans Kone skænkede Vin for ham, men kom Gift i. Han fortæller ogsaa, at Sygeplejerskerne inde paa K. H. var hans Søstre, der havde taget andre Navne. Hans Stemning er sløvt indifferent, i paaældende Misforhold til hans Vrangforestillinger. Han har slet intet Forsæt om at skride til Handlinger i Overensstemmelse med disse, skaffe sig sin Ret, hævne sig. Hans Plan for Fremtiden er blot "at se at komme ud at arbejde igen", men det synes slet ikke, at have Hast hermed, han protesterer ikke mod Opholdet her. Han erkender at Forestillingerne om at skulle i Helvede o.s.v. og Hallucinationerne der stod i Forb. hermed, bero paa Sygdom, men mener sig nu rask. Han har en lav Pande og noget fremstaaende Arcus superciliares, men i øvrigt ingen Degenerationstegn. H. Pupil > v.. Ingen af dem reagerer for Lys, derimod begge for Accomodation. Der er ingen Ansigtsskævhed eller fibulære Trækninger i Ansigtet, derimod sådanne i T? Ved ? ordene udelader han Stavelser, men Talen er ellers ikke paralytisk. Ingen Tremor manuum. (Herefter kommer en masse diagnoser og medicinske udtryk).

1/2. Sover, skønt med kniberi paa Chloral., spiser næsten ikke fordi der er Ild inden i Maden.

2/2. I dag antager han datoen til den 14de Marts 1903. Han siger ikke at ville spise, fordi han ikke kan taale rugbrød.

28/2. I Begyndelsen af sit ophold her var han stadig angst, han er nu lidt mindre ængstelig, men har i den senere Tid fundet paa, paa alle Tider af Døgnet, at kaste sig paa knæ for at bede til Stjærnerne, til Gud o.s.v.

3/5. Noget roligere, mindre ængstelig, falder ogsaa sjældnere paa Knæ, men gør endnu tidvis et uklart og forvirret Indtryk. Sover nogenlunde, Appetit god.

21/5. I den senere Tid har han atter haft nogle af sine religiøse Forestil med hyppig falden paa Knæ, samtidig har han haft et mere fjoget glad, forvasket? Ansigtstudtryk, der er noget mere mot. Uro over ham, ? glad men rystende. ? kommer han i Dag og fortæller, at han har 4 Millioner i Nationalbanken. Betydelig Pupildif., h. dobbelt så stor som v.?

26/6. Stille og rolig om Dagen, men beder endnu undertiden "Bønnen" om Natten. Han spiser godt, er renlig, ingen T?

16/7. Noget mere mot. Uro over ham, saa han næsten hele Dagen travet rundt, men han siger intet videre. Ofte ud af Sengen om Natten. I Forgaars et Flugtforsøg over Muren, men blev straks indfanget.

11/8. Den daarlige Periode vedvarer endnu. Han svarer knapt paa Spørgsmaal, men han traver rundt i Gaarden, er aabenbart stærkt hallucineret. Han ser skulende og mistænksom ud. Jævnligt vaagen om Natten. I nogle Dage har han haft Diarree og har grisset slemt.

Flyttes til Plejestiftelsen den 11. august 1903.

14/1 04. Han gaaer her sløv om, træffes jævnlig talende med sig selv, men gør ellers et ? omtaaget Indtryk. Legemligt er han faldet noget af. H Pupil har hele tiden været > V, begge stive og ikke reagerende.

5/3 04. I Aftes fik han et Anfald, hvorved han faldt sammen og blev helt blaa i Ansigtet og tabte Besindelsen. Krampe iagttages ikke. Idag ligger han stiv hen.

8/3 04. Han har senere ligget hen uden at kunne støtte på Benene, kun faaet lidt flydende Kost. I Middags kl. 11^{3/4} faldt han sammen og døde saavidt ? ? under et Anfald.